

Resolució 386/2020, de 23 de juliol

Número d'expedient de la reclamació: 276/2020

Administració reclamada: Ajuntament de Deltebre

Informació reclamada: Informació sobre l'ocupació directa d'un terreny privat del municipi de Deltebre.

Sentit de la resolució: Inadmissió

Resum: A més dels requisits formals i temporals, la reclamació ha de tenir materialment per objecte l'accés a la informació pública, prèviament sol·licitat a l'administració i prèviament limitat o restringit per una decisió administrativa, expressa o tàcita, tal i com disposa l'article 39.1 LTAIPBG transcrit al FJ anterior, o bé obstaculitzat per la manca de lliurament material de la informació estimada per resolució administrativa. Coherentment amb això, l'article 30 RGAIP condiona la legitimació per interposar una reclamació a què la persona que ha sol·licitat la informació hagi estat prèviament perjudicada per una decisió administrativa expressa o tàcita que limiti el seu dret d'accés, o no li hagi estat lliurada materialment la informació tot i haver obtingut una resolució estimatòria. Els antecedents posen de manifest que l'Ajuntament hauria notificat la resposta a la sol·licitud el 25 de maig, abans de formalitzar-se la reclamació, cosa que no ha contradit la persona reclamant, de manera que la reclamació seria inadmissible, considerant que no existeix una decisió administrativa prèvia, expressa o tàcita, limitadora o restrictiva del dret d'accés de la persona reclamant, tal i com requereix l'article 39.1 LTAIPBG, que hagi perjudicat a la persona reclamant legitimant-la per interposar la reclamació, d'acord amb l'article 30 RGAIP. Ben al contrari, l'administració ha estimat l'accés i ha notificat la informació a la persona reclamant prèviament a la iniciació d'aquest procediment, de manera que la reclamació, en no tenir per objecte la informació pública sol·licitada, que ja ha estat lliurada, ha de ser inadmesa, d'acord amb l'article 33.2 RGAIP.

Paraules clau: Ajuntament. Electe local. Urbanisme. Ocupació directa. Reclamació contra lliurament de la informació. Manca d'objecte.

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Antecedents

1. El 9 de juny de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 276, presentada per un regidor de l'Ajuntament de Deltebre contra el mateix ajuntament, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

2. El 13 de març de 2020 la persona reclamant presenta una instància a l'Ajuntament de Deltebre on sol·licita "informació relativa a l'ocupació directa d'un terreny privat ubicat a l'Àrea de nova Centralitat Parc Fluvial –P.A.U.- "Lo Passador" de Deltebre".
3. La Reclamació presentada el 9 de juny de 2020 indica que l'Ajuntament de Deltebre no hauria respost la sol·licitud indicada a l'antecedent anterior.
4. El 16 de juny de 2020 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Deltebre i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li remeti un informe sobre ella, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per a resoldre la Reclamació.
5. El 2 de juliol de 2020 l'Ajuntament de Deltebre informa a la GAIP que "Revisat l'expedient de l'Ajuntament amb núm. 2020/2158, ens consta contestada amb el núm. de registre de sortida núm. 2055 de data 25/05/2020 i notificació realitzada telemàticament al correu (...) més enviament de correu electrònic des de l'alcaldia al correu (...) perquè puguin comprovar si la documentació els havia arribat correctament."
6. El 8 de juliol de 2020, la GAIP trasllada l'informe de l'Ajuntament de Deltebre a la persona reclamant advertint expressament que, en cas de no obtenir resposta en el termini de 5 dies contradient allò que afirma l'Ajuntament o justificant el caràcter parcial de la informació obtinguda de l'Ajuntament de Deltebre, la GAIP finalitzarà la reclamació.
7. Transcorregut el termini indicat a l'antecedent anterior, aquesta Comissió no ha obtingut resposta de la persona reclamant a la informació traslladada.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i règim jurídic especial d'accés a aplicar.

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol".

La reclamació es presenta per part d'una persona regidora del mateix Ajuntament. Aquesta condició d'electe local de la persona reclamant no és obstacle per a l'admissió a tràmit d'aquesta Reclamació, tal i com la GAIP ve assenyalant en nombroses Resolucions - la primera de les quals la que va resoldre la Reclamació 3/2016- i com ha confirmat el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) en la seva sentència 1074/2019, desestimàtoria del recurs ordinari 334/2016, que precisament

atacava la competència de la GAIP per atendre reclamacions d'electes locals i negava l'admissibilitat de què els electes locals poguessin emprar per a la defensa del seu dret d'accés la via de reclamació prevista a l'LTAIPBG.

El TSJC, en la sentència 1074/2019, confirma la competència de la GAIP per atendre reclamacions dels electes locals i valida que els electes locals puguin emprar la via de reclamació de l'LTAIPBG, remetent-se als propis arguments i fonaments jurídics exposats per la GAIP en les resolucions recorregudes, que es concreten en què tot i que la normativa de règim local (article 164 del Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, TRLMRLC, aprovat pel Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, que cal recordar que és anterior l'LTAIPBG) remet per a la seva garantia a la jurisdicció contenciosa administrativa, el cert és que l'aplicació supletòria de la normativa de transparència expressament establerta a la Disposició addicional primera, apartat 2, de l'LTAIPBG permet i legitima la intervenció d'aquesta Comissió en garantia del dret d'accés de les persones regidores, si aquestes voluntàriament opten per demanar la seva empara, sens perjudici del seu dret a obtenir la tutela de la jurisdicció contenciosa administrativa. I, de fet, no tindria cap sentit que es negués aquesta via de reclamació gratuïta i voluntària als electes locals perquè no tindria cap sentit que en l'exercici d'un dret fonamental com és el de l'article 23 CE, tinguessin menors garanties que la resta de ciutadans quan volen accedir a informació pública.

A aquests arguments, la Sentència 1074/2019 afegeix les consideracions següents:

“1a: Les Resolucions GAIP van indicar -amb un sentit comú aclaparador- que aquells que representen la ciutadania a les institucions públiques, no poden gaudir d'un dret d'accés a la documentació pública, d'abast i qualitat inferior que quan aquest mateix dret l'exerciten llurs representats individualment considerats.

La Disposició addicional primera, punt 2, de la Llei 19/2014, estableix que l'accés a la informació pública en les matèries que tenen establert un règim d'accés especial es regularà per llur normativa específica i, amb caràcter supletori, per aquesta Llei. Això vol dir que en l'àmbit local, les previsions que regulen l'accés dels electes a la documentació corporativa (art. 77 de la Llei bàsica de règim local; art. 164 del text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya; i art. 14, 15 i 16 del Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals, aprovat mitjançant RD 2568/1986, de 28 de novembre), s'han de veure completades per les previsions de la Llei 19/2014. Amb molta més raó si tenim present:

-Que la Llei 19/2014 té la condició de norma reguladora dels drets, les obligacions i les garanties essencials en les matèries que regula, que són aplicables amb caràcter general a l'actuació i els funcionament de l'Administració (punt 1 de la Disposició final primera) i

-Que, ahora, les lleis sectorials (les de règim local en serien un cas) s'han d'interpretar d'acord amb el que estableix la Llei 19/2014 i, pel cas d'establir excepcions respecte al règim general, "aquestes han d'ésser explícites i respondre a una causa que les justifiqui" (punt 2 de la Disposició final primera).

D'acord amb això, la GAIP admet les reclamacions presentades a l'empara de l'LTAIPBG per una persona electe local, per bé que, de conformitat amb la disposició addicional primera, apartat 2, de l'LTAIPBG, aplicarà el dret material derivat de la legislació de règim local (art. 164 TRLMRLC) en tot allò que s'hi reguli amb caràcter especial (terminis, límits, silenci), i supletòriament l'LTAIPBG, en allò que no hi és previst (procediment general de garantia del dret d'accés per la via de la reclamació davant la GAIP).

L'article 164.1 TRLMRLC disposa que "tots els membres de les corporacions locals tenen dret a obtenir de l'alcalde o alcaldessa o del president o presidenta, o de la comissió de govern, tots els antecedents, les dades o les informacions que són en poder dels serveis de la corporació i són necessaris per al desenvolupament de llur funció.", amb l'obligació de respectar-ne la confidencialitat si el fet de publicar-ho pot perjudicar els interessos de l'ens local o de tercers" (article 164.6 TRLMRLC). El règim d'accés dels electes locals abasta, d'una banda, el dret a obtenir la documentació íntegra de tots els assumptes inclosos en l'ordre del dia de les sessions dels òrgans col·legiats, des del mateix moment de la convocatòria, que l'Ajuntament té l'obligació de proporcionar-los sense necessitat de petició prèvia (article 164.4 TRLMRLC); d'altra banda, els electes locals poden sol·licitar qualsevol altra informació de la corporació, i només podrà es desestimar per resolució motivada, dins dels quatre dies següents a formalitzar la sol·licitud, si el coneixement o la difusió de la informació pugui vulnerar el dret constitucional a l'honor, la intimitat personal o familiar o a la pròpia imatge o si es tracta de matèries afectades per la legislació general sobre secrets oficials o per secret sumarial (article 164.3 TRLMRLC).

L'aplicació supletòria de l'LTAIPBG justifica que es tinguin en compte en l'aplicació d'aquests límits els principis i criteris establerts als apartats 2 i 3 del l'article 20 LTAIPBG: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació". A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta, de manera que l'article 22 LTAIPBG requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "1. Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès

públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Inadmissibilitat de la reclamació.

L'article 33 RGAIP disposa, en relació amb l'admissibilitat de les reclamacions, el següent:

1. La Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública ha de verificar la sol·licitud i pot acordar, si escau, la inadmissió de la reclamació o sol·licitar a la persona reclamant que esmeni la sol·licitud.

2. La Comissió únicament pot inadmetre la reclamació si aquesta no té per objecte el dret d'accés a la informació pública o si no compleix els requisits establerts pels articles anteriors i la persona reclamant, amb requeriment previ, no esmena la reclamació dins del termini general establert per a fer-ho. La Comissió ha de motivar la inadmissió i l'ha de notificar a la persona reclamant.

D'acord amb això, a més dels requisits formals i temporals, la reclamació ha de tenir materialment per objecte l'accés a la informació pública, prèviament sol·licitat a l'administració i prèviament limitat o restringit per una decisió administrativa, expressa o tàcita, tal i com disposa l'article 39.1 LTAIPBG transcrit al FJ anterior, o bé obstaculitzat per la manca de lliurament material de la informació estimada per resolució administrativa. Coherentment amb això, l'article 30 RGAIP condiona la legitimitat per interposar una reclamació a què la persona que ha sol·licitat la informació hagi estat prèviament perjudicada per una decisió administrativa expressa o tàcita que limiti el seu dret d'accés, o no li hagi estat lliurada materialment la informació tot i haver obtingut una resolució estimatòria.

Els antecedents posen de manifest que l'Ajuntament hauria notificat la resposta a la sol·licitud el 25 de maig, abans de formalitzar-se la reclamació, cosa que no ha contradit la persona reclamant, de manera que la reclamació seria inadmissible, considerant que no existeix una decisió administrativa prèvia, expressa o tàcita, limitadora o restrictiva del dret d'accés de la persona reclamant, tal i com requereix l'article 39.1 LTAIPBG, que hagi perjudicat a la persona reclamant legitimant-la per interposar la reclamació, d'acord amb l'article 30 RGAIP. Ben al contrari, l'administració ha estimat l'accés i ha notificat la informació a la persona reclamant prèviament a la iniciació d'aquest procediment, de manera que la reclamació, en no tenir per objecte la informació pública sol·licitada, que ja ha estat lliurada, ha de ser inadmesa, d'acord amb l'article 33.2 RGAIP.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

COMISSIÓ DE GARANTIA
DEL DRET D'ACCÉS
A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 23 de juliol de 2020, resol per unanimitat inadmetre la Reclamació 276/2020 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP .

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.